

Tisk a informace

Tribunál Evropské Unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 17/10
V Lucemburku dne 2. března 2010

Rozsudek ve věci T-16/04
Arcelor SA v. Parlament a Rada

Tribunál zamítá žalobu, kterou byla napadena platnost směrnice o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, podanou společností Arcelor

Žaloba na neplatnost se zamítá jako nepřípustná a návrh na náhradu škody jako neopodstatněný.

Směrnice o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství¹ byla přijata s cílem podpořit snižování emisí skleníkových plynů, zvláště pak oxidu uhličitého. Tato směrnice vychází z povinností, které vyplývají pro Společenství z Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a z Kjótského protokolu.

Směrnice stanoví, že v rámci systému pro obchodování s povolenkami musí provozovatelé zařízení uvedených v příloze pokrýt své emise skleníkových plynů povolenkami, které jim přidělily členské státy podle národních alokačních plánů. Pokud se provozovatelé podaří snížit své emise, může prodat přebývající povolenky jiným provozovatelům. Provozovatel zařízení, jehož emise jsou nadměrné, může naopak nakoupit potřebné povolenky u provozovatele, který jich má přebytek. Příloha směrnice uvádí druhy zařízení, na která se směrnice vztahuje; mimo jiné jde o některá spalovací zařízení určená k výrobě energie, jakož i výrobě a zpracování železných kovů, jako jsou zařízení na výrobu surového železa nebo oceli.

Společnost Arcelor, která se po svém spojení se společností Mittal v roce 2006 stala nejvýznamnějším světovým výrobcem oceli, podala žalobu u Tribunálu, ve které požadovala jednak zrušení některých článků směrnice, a jednak náhradu škody, která jí vznikla v důsledku přijetí směrnice. Společnost Arcelor tvrdí, že použití těchto ustanovení na zařízení na výrobu surového železa nebo oceli porušuje vícero zásad práva Společenství, především právo na vlastnictví, svobodný výkon hospodářské činnosti, zásadu proporcionality, zásadu rovného zacházení, svobodu usazování a zásadu právní jistoty.

Ve svém dnešním rozsudku Tribunál zamítá žalobu na neplatnost z důvodu její nepřípustnosti.

V tomto ohledu Tribunál připomíná, že právnická osoba, jakou je například obchodní společnost, může podat žalobu proti aktům Společenství, které se jí bezprostředně a osobně dotýkají. Tribunál však konstatuje, že společnost Arcelor není směrnicí osobně ani bezprostředně dotčena. Směrnice se totiž použije obecně a abstraktně na všechny provozovatele uvedené v příloze, včetně provozovatelů z odvětví výroby surového železa nebo oceli, a není způsobilá vymezit faktickou a právní situaci společnosti Arcelor v poměru k ostatním provozovatelům.

Tribunál dále rovněž zamítá návrh společnosti Arcelor na náhradu škody. V této souvislosti má Tribunál za to, že společnost Arcelor neprokázala, že se zákonodárce Společenství přijetím směrnice dopustil dostatečně závažného porušení práva na vlastnictví, svobody vykonávat hospodářskou činnost, zásady proporcionality, zásady rovného zacházení, svobody usazování nebo zásady právní jistoty, které by zakládalo mimosmluvní odpovědnost Společenství.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

Tribunál především připomíná, že Soudní dvůr již judikoval², že směrnice neporušuje zásadu rovného zacházení, jelikož rozdílné zacházení způsobené tím, že chemické odvětví a odvětví neželezných kovů jsou z působnosti směrnice vyloučena, je odůvodněno objektivními kritérii.

Tribunál má navíc za to, že směrnice neporušuje zásadu svobody usazování tím, že nezaručuje provozovatelům možnost převést přidělené povolenky na rentabilnější zařízení v jiném členském státě. Směrnice ponechává členským státům dostatečně široký prostor pro uvážení k tomu, aby ji mohly aplikovat v souladu se svobodou usazování. Za těchto podmínek platí, že i když vnitrostátní právní předpisy, které neumožňují volně převádět povolenky mezi zařízeními nacházejícími se v různých členských státech, nejsou v souladu se svobodou usazování, nelze takové omezení vytýkat uvedené směrnici pouze z toho důvodu, že takovou praxi členských států výslovně nezakazuje.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo k Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

² Rozsudek Soudního dvora ve věci [C-127/07](#) Arcelor Atlantique et Lorraine (viz TZ [91/08](#)).